

نقد‌ها و بررسی‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالی

موضوع:

۱. مقدمات؛ حجت؛ خلیفه‌ی خداوند؛ ضرورت و صفات خلیفه‌ی خداوند
 ۲. مقدمات؛ علم؛ وظایف و اعمال عالمان

بسم الله الرحمن الرحيم**نقد****نویسنده: محمود فرزین****تاریخ: ۱۳۹۳/۱۱/۱۶**

در مطلب نوشته شده در سایت محترم شما چند بار به غرب کافر و آمریکای اون جوری و اسلام بر حق اشاره کردید که بیشتر این جملات ۳۵ ساله به گوش همه خورده و به اندازه‌ی دانه‌ی ارزنی اثر خیر نداشته است. بزرگ‌ترین اشتباه در جهان موجود، واگذاری حکومت کشورها به مسؤولان دینی و روحانی جوامع است که بدون رودربایستی در اداره‌ی سیاسی و اقتصادی و نظامی و اجتماعی کشورها اثرات نامطلوب خود را گذاشته که امروزه ما ۷۵ میلیون ایرانی به وسیله‌ی حکومت دینی در این جهان در باتلاق افتاده‌ایم و دست و پا می‌زنیم. هرگز و هرگز عده‌ای روحانی و دور و بری‌هایشان در عصر فضا و اینترنت قادر نیستند ملتی را به پیشرفت همه‌جانبه برسانند. از قدیم شنیده بودیم شرف المكان بالمکین، شرف هر مکانی بستگی به آن شخصی دارد که در آن مکان نشسته. دین نمی‌تواند در جایگاه دروغ و تبعیض و خاصه‌خارجی‌های افراد و صدها نارسایی دیگر در جامعه، بشر را به سوی راستی و صداقت ببرد. تا حالا که تاریخ بشر چنین چیزی را نشان نداده است.

بررسی**تاریخ: ۱۳۹۳/۱۱/۱۸****دوست گرامی!**

سخن از عدم صلاحیت «مسؤولان دینی و روحانی جوامع» برای حکومت، همان اندازه کهنه و تکراری شده است که سخن از صلاحیت آنان برای آن؛ چراکه این هر دو نظریه همیشه با هم مطرح بوده‌اند و هیچ یک «به اندازه‌ی دانه‌ی ارزنی اثر خیر نداشته‌اند»! اگر «مسؤولان دینی و روحانی جوامع» چند دهه است که حکومت را به دست گرفته‌اند، مسؤولان سکولار و لاییک جوامع، قرن‌هاست که حکومت می‌کنند، ولی نتیجه‌ی حکومت آنان جز جهل، فقر، تبعیض، فساد، جنگ، ناامنی و توخ‌ش برای همه‌ی جهان نبوده است! به نظر می‌رسد که عبارت «شرف المكان بالمکین»، تنها چیزی است که جناب‌عالی از «قدیم» شنیده‌اید؛ زیرا

حتی این را نشنیده‌اید که بزرگ‌ترین جنگ‌های ویرانگر و خانمان‌سوز تاریخ را «مسئولان دینی و روحانی جوامع» به راه نینداختند، بل همین مسئولان سکولار و لاییک جوامع بر پا کردند که با غارت منابع کشورهای مستضعف و مظلوم و استثمار طبقه‌ی کارگر و محروم، به ثروت و قدرت دست یافتند و حکومت خود را بر روی استخوان‌های شکسته‌ی سیاه‌پوستان و خون‌های ریخته شده‌ی سرخ‌پوستان، بنا نمودند. آری، مسئولان دینی و روحانی کلیسای کاتولیک نیز در طول هزار سال حکومت خود بر اروپا، چیزی جز وحشت و فلاکت را برای مردمان آن سامان به ارمغان نیاوردند و «ضد مسیح» این طفل شیطان را چونان زانیه‌ای در شکم خود پروراندند، ولی با این همه، مسئولان سکولار و لاییک آن سامان بودند که در قرن هجدهم، این طفل شوم را چونان قابله‌ای به دنیا آوردند و پس از دو قرن تربیت، بر سراسر جهان فرمان‌روا ساختند.

از اینجا دانسته می‌شود که حکومت «مسئولان دینی و روحانی» و حکومت مسئولان غیر دینی و غیر روحانی جوامع، دو روی یک سکه‌اند و هیچ یک با تعبیر شما «به اندازه‌ی دانه‌ی ارزنی اثر خیر نداشته‌اند»! بر این اساس، منصور هاشمی خراسانی معتقد است: «بزرگ‌ترین اشتباه در جهان موجود» تنها «واگذاری حکومت به مسئولان دینی و روحانی جوامع» نیست، بل واگذاری حکومت به عموم کسانی است که خالق جهان آنان را برای حکومت شایسته ندانسته و تعیین نکرده است و «مسئولان دینی و روحانی جوامع» از جمله‌ی آن‌ها هستند؛ با توجه به اینکه خالق جهان سزاوارترین کس به اداره‌ی آن است و او این کار را از طریق معرفتی «انسان کامل» به عنوان نماینده‌ی خود انجام می‌دهد.

آری، البته اگر جناب‌عالی به وجود خداوند ایمان ندارید، لازم است با توجه به نشانه‌های او در آسمان و زمین و نظمی که هر چیزی را فرا گرفته و حرکات موزونی که بر طبیعت حاکم است، به وجود او ایمان آورید، ولی اگر به وجود او ایمان دارید، لازم است به این حقیقت محتوم گردن نهید که حکومت بر جهان تنها از آن اوست و انسان شایستگی آن را ندارد که بر انسان حکومت کند. تحقق عدالت در جهان، در گرو تحقق حاکمیت خداوند بر آن است و حاکمیت خداوند بر آن هنگامی تحقق می‌یابد که خلیفه‌ی او در آن به حاکمیت دست یابد و خلیفه‌ی او در آن، هنگامی به حاکمیت دست می‌یابد که امثال شما دست از «مسئولان دینی و روحانی» و «مسئولان غیر دینی و غیر روحانی» بردارید و همچنان از این به سوی آن و از آن به سوی این رفت و آمد نکنید، بلکه روی خود را از هر دو به سوی «انسان کامل» بگردانید و دست نیاز به آستان او دراز نمایید و عاجزانه در برابر او زانو بزنید و ضمن اقرار به اشتباه هزار ساله‌ی خود، از او بخواهید که بر شما منت بگذارد و حکومت بر شما را بپذیرد تا شما را از ذلت و مسکنت رهایی دهد و به کرامت و سعادت برساند. این تنها راه نجات برای شماست و هر راهی جز این،

بیراهه‌ای به سوی تباهی است، خواه آن را دین بنامید و خواه آن را کفر؛ چراکه بدون خداوند و خلیفه‌ی او در زمین، تفاوت چندانی میان دین و کفر نیست و کسی که با خداوند و خلیفه‌ی او در زمین بیعت نمی‌کند، اگر خواهد با «مسئولان دینی و روحانی» بیعت کند و اگر خواهد با «مسئولان غیر دینی و غیر روحانی»؛ بلکه اگر خواهد با سنگی و اگر خواهد با چوبی؛ چراکه برای او یکسان است!

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصفان‌هاشی خراسانی
بخش خبری قلم‌ها

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصفان‌هاشی خراسانی حفظ الله تعالی

صفحه توییتر ما

صفحه اینستاگرام ما

صفحه تلگرام ما

صفحه فیسبوک ما

لینک سایت ما

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.